

Colas Gutman
Paspal Köpek
Okulda

Resimleyen
Marc Boutavant

Paspal Köpek doğumundan bu yana yüz elli yedi tane çürük sosıs yedi, üç buçuk litre çamaşır suyu içti ve neredeyse kendini fare zehiri ile zehirliyordu. Bütün bunlar çöp tenekesindeki çöplerin etiketlerini okuyamadığı için olmuştu. Ama bugün artık sondu. Paspal Köpek okula gidecekti. Sadık arkadaşı Şaplapla'ya müjdeyi verdi.

“Şaplapla, bugün okumayı öğreneceğim!”

“Sen neden bahsediyorsun Paspal Köpek?”

“Bir günlük deneme için Kraliyet Köpek Okulu’na kabul edildim.”

“Kim aldı seni?”

“Mahallenin sokak köpekleri arasından rastgele seçildim. Şaplapla, şans yüzüme güldü, okumuş bir köpek olacağım! Umarım öğretmenim kibar biridir ve kantindeki yiyecekler güzeldir.”

“Bu kadar kendini kaptırma Paspal Köpek, okula mama yemek için gitmiyorsun.”

Ama hiçbir şey bu çirkin kürklü hayvanın heyecanını durduramazdı.

“Belki bir kalem kutum ve hatta bir silgim olur,” diye kendi kendine düşünürken birden Paspal Köpek’in yüzü tarihi geçmiş yoğurt yemiş gibi ekşidi.

“Ah Şaplapla, benim çantam bile yok!”

“Bu çöp torbasını kullan, neredeyse boş.”

“Teşekkür ederim Şaplapla, sen de benimle okula kadar gelir misin?”

“Bana bu akşam kitap okursan gelirim.”

“Anlaştık.”

Paspal Köpek sırtında çöp torbası ve kafasında konserve kutusuyla okula doğru koşuyordu.

Şaplapla ona yolda öğütler veriyordu:

“Konuşmadan önce söz almak için patini kaldır ve öğretmeni iyi dinle.”

“Korkuyorum Şaplapla.”

“Neden Paspal Köpek?”

“Teneffüsten. Ya saklambaç oynar da kendimi bulamazsam?”

“Sadece oyun oynayacağını mı düşünüyorsun Paspal Köpek? Okul öğrenme yeridir.”

Yoluna çıkan üç çöp tenekesini devirdikten ve dört sokak lambasına çişini yaptıktan sonra Paspal Köpek, Şaplapla ile okulun önüne geldi.

“Şaplapla, herkesin küçücük yağmurlukları ve altın tasmaları var. Buradaki tek paspal köpek benim,” dedi Paspal Köpek. “Sen sana düşeni yap, çöp tenekemizi gururlandır. Çıkışta seni almaya geleceğim. Yanımda çikolatalı ekmek parçaları da getireceğim. Başını dik tut ve uslu ol.” Paspal Köpek büyüklerin avlusuna girdi. Küçücük bir mont giyen kısa bacaklı kö-

pek ve süslü kaniş önünden geçti.

“Arkadaşlar! Ben sizi tanıyorum!” diye bağırdı Paspal Köpek.

“Hiç sanmıyorum, uyuz köpek, biz ayrı dünyaların köpeğiyiz,” diye cevap verdi küçücük bir mont giyen kısa bacaklı köpek.

“Evet, çok da pissin!” diye ekledi süslü kaniş.

“Gün hiç iyi başlamadı,” diye düşündü

Paspal Köpek. “Ama önemi yok, bu kendini beğenmişleri görmezden geleceğim.”

“İkişerli sıra olun,” dedi öğretmen.

Zavallı Paspal Köpek, kimse onun yanına geçmek istemiyordu.

O kadar üzüldü ki, kendini yalnız hissetmemek için çöp torbasından çürük bir muz kabuğu çıkarttı.

“Oyuncak yasak,” dedi öğretmen.

Diğer köpeklerin alaycı bakışları karşısında, Paspal Köpek parmağını emmek zorunda kaldı.

Ama paspal bir köpeğin hayatında bile bazen güzel anlar olurdu; ipek gibi tüyle-ri olan genç bir labrador ona yaklaştı.

“Çocukları sevdiğim gibi uyuz köpekleri de sevebilirim. Yanıma gelsene,” dedi.

“Teşekkür ederim dostum!” diye cevap verdi Paspal Köpek.

“Öğretmeni daha iyi duyabilmek için öne oturacağım,” diye düşünüyordu Paspal Köpek sınıfa girerken.

Ne yazık ki, bakımlı bir buldok, iyi giyimli bir av köpeği ve uykusunu alamamış bir Saint-Bernard çoktan ön sıraları kapmıştı. “Önemli değil, ben de radyatörün yanına

otururum,” diye düşündü Paspal Köpek. Çok sıcaktı, o kadar sıcaktı ki sırtındaki plastik çöp torbası eridi ve Paspal Köpek derin bir uykuya daldı.